

PM 2006 RV (Dnr 328-2116/2006)

Den professionella orkestermusiken i Sverige (SOU 2006:34)

Remiss från Utbildnings- och kulturdepartementet

Remisstid 16 augusti 2006

Borgarrådsberedningen föreslår kommunstyrelsen besluta följande

Remiss från Utbildnings- och kulturdepartementet ”Den professionella orkestermusiken i Sverige” (SOU 2006:34) anses besvarad med vad som anförs i denna promemoria.

Föredragande borgarrådet Roger Mogert anför följande.

Bakgrund

Regeringen beslutade i september 2004 att göra en översyn av de professionella orkestrarnas situation i landet. Möjligheterna att behålla en orkesterverksamhet på nuvarande nivå och att främja ett brett utbud av orkestermusik med vid spridning skulle undersökas. En bred analys av orkesterverksamheten och dess utvecklingsmöjligheter skulle göras. I utredningsuppdraget ingick att pröva hur ändamålsenligt det statliga stödet är och att föreslå hur framtida statliga insatser kan utformas. Roll- och ansvarsfördelningen mellan staten, landstingen och kommunerna skulle särskilt uppmärksammas.

Utbildnings- och kulturdepartementet har översänt utredningen ”Den professionella orkestermusiken i Sverige” (SOU 2006:34) på remiss till Stockholms stad, sammanfattning i *bilaga*. Svar ska vara departementet till handa senast den 16 augusti 2006. Utredningen har kartlagt 28 orkestrars verksamhet. För att stärka spridningen av orkestermusik och konstmusik i andra former och för att nå ut till en bredare sammansatt publik, t.ex. barn och unga, föreslår utredningen ett nytt orkesteruppdrag och reviderade statliga bidragsregler.

Remisser

Ärendet har remitterats till stadsledningskontoret och kulturnämnden.

Stadsledningskontoret anser att Stockholms stad inte berörs ekonomiskt av utredningens förslag. Kontoret anför att det är positivt för staden med en dynamisk och blomstrande orkesterverksamhet i hela landet. Staden bidrar till detta bl.a. genom musikundervisningen i skolorna, kulturskolan och kulturförvaltningens kulturstöd och arrangemang.

Kulturnämnden anser att utredningens förslag egentligen inte berör Stockholms stad i någon större omfattning. Bland de orkestrar som nämns lämnar Stockholms stad genom kulturnämnden endast stöd till Folkoperan och det sker genom en överenskommelse mellan staten, landstinget och staden. I övrigt stödjer staden det fria musiklivet, som enligt utredningen är en viktig komponent i konsertmusiken. Utredningen menar också att skolan bör förmedla kunskap om och ett intresse för den klassiska musiken.

Stockholms kulturskola bedriver en omfattande musikverksamhet även om kulturskolans uppdrag är betydligt vidare och omfattar undervisning inom alla konstarter.

Mina synpunkter

Utredningen ”Den professionella orkestermusiken i Sverige” (SOU 2006:34) belyser de utmaningar som orkestermusiken står inför. Minskande publiksiffror, repertoarer som i för liten utsträckning rymmer den samtida konstmusiken, underrepresentation av kvinnor både bland tonsättare och musiker samt problem att nå den unga publiken. Utredningens förslag med tydligare statliga stödsystem och en omfördelning av de statliga medlen som gynnar de institutionella orkestrarna och de fria grupperna är ett sätt att komma till rätta med problemen. Det är dock av vikt att inse att konstmusiken liksom andra konstnärliga discipliner står i ständig förändring. På samma gång är konsten alltmer gränsöverskridande och för det krävs en kulturpolitik som formar nya strukturer med flexibla möjligheter. Vi kan inte idag heller tala om ett kulturarv utan flera.

Kulturnämnden och stadsledningskontoret anför att utredningens förslag inte direkt berör Stockholms stad. Av de orkestrar som finns med i utredningen är det endast Folkoperan som staden är med och finansierar. Därutöver finns också ett välfungerande och förhållandevis omfattande kulturstöd för de fria musikgrupperna. Förslagen om ökad samverkan mellan institutionerna och de fria musikgrupperna följer väl de intentioner och det arbete som redan finns i staden. Kulturhuset är en viktig scen för de fria grupperna och vid stadens olika arrangemang som nationaldagsfirande och kulturfestivaler är det fria kulturlivet en självklar samarbetspartner.

Kulturskolan har en omfattande orkesterverksamhet och instrumental undervisning men uppdraget är större än att enbart svara för att föra musikarv vidare. Ett viktigt mål för Stockholms stads kulturpolitik är att nå nya grupper, särskilt bland barn och unga. Om det stora stödet till orkestermusiken ska kunna motiveras måste naturligtvis även dessa kulturinstitutioner försöka finna strategier för att nå en ny publik. Konsten förnyas genom möten mellan konstnärer och genrer. Inom scenkonstområdet blandas idag olika konstarter och nya konstformer växer fram. Den klassiska och samtida konstmusiken är en intressant del i detta nyskapande arbete, särskilt som det finns så stora resurser i konserthusen i landet.

Jag föreslår kommunstyrelsen besluta följande

Remiss från Utbildnings- och kulturdepartementet ”Den professionella orkestermusiken i Sverige” (SOU 2006:34) anses besvarad med vad som anförs i denna promemoria.

Stockholm den 16 augusti 2006

ROGER MOGERT

Borgarrådsberedningen tillstyrker föredragande borgarrådets förslag.

Reservation anfördes av borgarråden *Kristina Axén Olin* och *Sten Nordin* (båda m) och *Lotta Edholm* (fp) enligt följande.

Vi föreslår borgarrådsberedningen föreslå kommunstyrelsen besluta att

1. delvis bifalla föredragande borgarråds förslag till beslut, samt
2. i övrigt anföras

Det är bra att en översyn av orkestermusikens villkor görs. Inte minst är det viktigt att på sikt klargöra vilken offentlig nivå som bör ansvara för stöd till respektive ensemble. I längden är det olyckligt att flera olika offentliga nivåer bär ansvaret för finansieringen, inte minst eftersom det skapar en osäker situation för ensemblerna med risk för övervältring av betalningsansvar. En grundläggande utmaning för orkestermusiken är naturligtvis, liksom för övrig kultur, att bredda publiken och öka egenfinansieringen av verksamheten.

Långsiktigt är det för orkestermusiken oerhört viktigt att en gedigen individuell musikundervisning finns att tillgå. Just därför är det beklagligt att denna del av Kulturskolans verksamhet i Stockholm har urholkats av vänstermajoritetens förda politik.

Kommunstyrelsen

Reservation anfördes av *Kristina Axén Olin*, *Sten Nordin* och *Rolf Könberg* (alla m), *Lotta Edholm* och *Ann-Katrin Åslund* (båda fp) och *Ewa Samuelsson* (kd) med hänvisning till reservationen av (m) och (fp) i borgarrådsberedningen.

ÄRENDET

Regeringen beslutade i september 2004 att göra en översyn av de professionella orkestrarnas situation i landet. Möjligheterna att behålla en orkesterverksamhet på nuvarande nivå och att främja ett brett utbud av orkestermusik med vid spridning skulle undersökas. En bred analys av orkesterverksamheten och dess utvecklingsmöjligheter skulle göras. I utredningsuppdraget ingick att pröva hur ändamålsenligt det statliga stödet är och att föreslå hur framtida statliga insatser kan utformas. Roll- och ansvarsfördelningen mellan staten, landstingen och kommunerna skulle särskilt uppmärksammas.

Utbildnings- och kulturdepartementet har översänt utredningen ”Den professionella orkestermusiken i Sverige” (SOU 2006:34) på remiss till Stockholms stad, sammanfattning i *bilaga*. Svar ska vara departementet till handa senast den 16 augusti 2006.

Utredningen föreslår:

- Ett nytt mer transparent stödsystem i vilket det statliga ansvarstagandet förtydligas, bl.a. genom att ett nytt, bredare formulerat orkesteruppdrag tas fram. Orkesteruppdraget bör på sikt omfatta såväl de orkestrar som i dag har ett s.k. orkesteruppdrag som de orkestrar som finansieras helt av länsmusiken.
- Därmed uppstår ett behov av att skapa delvis nya riktlinjer för det statliga bidraget till den regionala musikverksamheten, länsmusiken. Dessa nya riktlinjer bör också omfatta syftet att den kommunala nivåns bidrag på sikt minst uppgår till den nivå som staten ansvarar för.
- Det fria professionella musiklivet i form av de större ensemblerna/mindre orkestrarna utgör enligt utredningen en viktig exponent för möjligheten att realisera de nationella kulturpolitiska målen på musikområdet. Utredningen menar att en förstärkning av de fria gruppernas möjligheter till samverkan med institutioner bör ske.

Villkoren för det nya och bredare orkesteruppdraget bör syfta till

- Att stärka spridningen av orkestermusik, men även konstmusik i andra former till en brett sammansatt publik
- Att ge orkestrarna ett sammantaget ansvar för både vår tids konstmusik och det konstmusikaliska kulturarvet i bred bemärkelse – internationellt såväl som svenskt och nordiskt
- Att utveckla nya strategier för mötet mellan barn, ungdomar och orkestermusiken
- Att slå fast orkestrarnas sammantagna ansvar för att samverka med övriga regionala och nationella aktörer på musikområdet – professionella fria musikgrupper, tonsättare, dirigenter, musikskola, länsmusik och amatörorkestrar
- Att ge orkestrarna ett tydligt ansvar för att arbeta med jämställdhet.

REMISSER

Ärendet har remitterats till stadsledningskontoret och kulturnämnden.

Stadsledningskontorets tjänsteutlåtande den 2 juni 2006 har i huvudsak följande lydelse.

Stadsledningskontorets synpunkter och förslag

Stadsledningskontoret delar kulturnämndens synpunkter. Stockholms stad berörs inte ekonomiskt av utredningens förslag. Men det är naturligtvis positivt för staden med en dynamisk och blomstrande orkesterverksamhet i hela landet. Staden bidrar till detta bl.a. genom musikundervisningen i skolorna, kulturskolan och kulturförvaltningens kulturstöd och arrangemang.

Kulturnämnden beslutade den 13 juni 2006 att som svar på remissen från kommunstyrelsen överlämna och återopa kulturförvaltningens tjänsteutlåtande.

Kulturförvaltningens tjänsteutlåtande daterat den 7 juni 2006 är i huvudsak av följande lydelse.

Bakgrund

Utredningens förslag syftar till att skapa nya möjligheter till en ökad dynamik och ökade möjligheter till utveckling inom orkesterområdet, samt att skapa förbättrade möjligheter till uppföljning och utvärdering av orkesterområdet.

Utredningen visar på fallande publiksiffror, sammantaget 25 % under perioden 1998-2003. Det är särskilt den unga publiken som uteblir. Två av orkestrarna i Stockholm – Kungliga Filharmoniska orkestern och Sveriges Radios symfoniorkester – har däremot en publikökning under samma period och redovisar nära 80-procentig beläggningsgrad. Utredningen efterlyser publikundersökningar för att kunna analysera vad som behöver göras.

Av nämnda orkestrar lämnar Stockholms stad bidrag endast till Folkoperans hela verksamhet, där orkestern med 48 musiker på halvtid och frilansbasis är en del. Det statliga stödet till Folkoperans orkester är 48 %, medan Stockholms stad står för ca 32 % och Stockholms läns landsting ca 20 % av stödet. Den större flexibilitet som denna typ av mindre verksamhet uppvisar, är till en del beroende av ekonomiskt tvingande skäl. Men det tycks också som om de mindre husen är mer benägna att omformulera sin verksamhet, med en högre grad av också konstnärliga experiment som resultat, enligt utredningen.

Förvaltningens synpunkter

Utredningen ”Den professionella orkestermusiken i Sverige” berör egentligen inte den verksamhet som bedrivs av Stockholms stad. I staden finns fyra orkestrar med ett omfattande konsertutbud och som alla är mycket värdefulla för Stockholms kulturliv. Kungliga Filharmoniska orkester med säte i Konserthuset har Stockholms läns landsting som huvudman. Sveriges Radiosymfoniker med säte i Berwaldhallen finansieras genom Sveriges Radio och TV. Kungliga Hovkapellet vid Operan finansieras av staten. Folkoperan är den enda kulturinstitution som saknar huvudman. Dessutom har Rikskonserter ansvar för konserterna på Nybrokajen 11 där företrädesvis kammarmusikensembler uppträder. Staden lämnar inte stöd till några enskilda musikgrupper eller orkestrar utan stödjer arrangörer av klassisk och samtida konstmusik. Nedan lämnas några kompletterande kommentarer om stadens insatser för genrens utövande.

Offentligt stöd

Utredningen betonar vikten av att det fria musiklivet finns och utvecklas, bl a som inspirationskälla och samarbetspart till institutionerna. Stockholms kulturförvaltning stöder den klassiska och samtida musiken genom stöd till arrangörer samt till Folkoperan. Stadens stöd till den samtida musiken omfattar framförallt arrangörer som på olika sätt arbetar för att förnya konstformen genom att arbeta tvärkulturellt. Bland dessa utgör Fylkingen en viktig scen för staden, men även mindre aktörer som The Nursery och FRIM står bakom flertalet intressanta arrangemang. Beträffande Folkoperan finns sedan några år tillbaka en överenskommelse som reglerar statens, landstingets och stadens stöd till institutionen. Stadens stöd till dessa genrer presenteras i tabellen nedan.

Tabell. Kulturstöd från Stockholms stad 2001, 2003 och 2005 (tkr)

Arrangör	Projekt/verksamhet	2001	2003	2005
Folkoperan	Verksamhetsstöd	5 650	7 500	7 725
Forum Nutidsplats	Verksamhetsstöd	350	400	410
Fylkingen	Verksamhetsstöd	450	550	565
Samtida Musik	Konsertserie	100	100	100
Stockholmsensemblen AB	Musik på Slottet	100	100	50
Kammarmusikför. Tonande	Konserter för barn	50	60	60
Stockholms Stråkensemble	Konsertverksamhet	100	100	-
Stockholm Sinfonietta	Konsertverksamhet	100	-	-
The Nursery	Konsertverksamhet	70	-	-
Stockholm Early Music	Festival	-	100	150
LINK	Interpretfestival	-	80	-
Västerorts kyrkan	Kammarprojekt	-	50	-
Drottningholms Barockens.	Konsertserie	-	-	100
FRIM	All Ears	-	-	50
Rikskonserter	Stockholm New Music	-	-	150
Summa		6 970	9 040	9 360

Totalt fördelades 13 505 tkr till musik och musikdramatik under år 2005. Procentuellt står således klassisk och samtida konstmusik för ca 70 % av stödet inom dessa områden. Dessutom är förvaltningen också arrangör av konstmusikevenemang t ex i Kulturhuset och i festivalsammanhang.

Publiken

Den publikminskning som redovisas i utredningen rör, som tidigare påpekats, möjligen inte konsertsalarna i Stockholm i samma utsträckning som i övriga landet. Utredningen konstaterar också att den samtida konstmusiken spelar en marginell roll i den svenska orkesterverksamheten. Omsorgen om publiken anföras ofta som ett skäl till varför orkestrarna väljer bort de samtida musikverken. Även på Kulturhuset i Stockholm finns erfarenhet av att när enstaka konserter genomförs nås dessa av en mycket liten publik. Däremot öppnar Kulturhuset sig gärna för samarbete kring större arrangemang såsom kammarmusikfestivaler i samarbete med Musikhögskolan eller festivalen Stockholm New Music. Sådana arrangemang äger rum 1-3 gånger per år. Festivalformen gör att informationen når ut bättre och att det då finns ett större publikt intresse. Bland de fristående arrangörerna kan nämnas Kammarmusikföreningen Tonande, som med sina riktade program under 2005 nådde drygt 3 500 barn och ungdomar runtom i Stockholm.

Återväxten

Utredningen visar att antalet elever som spelar i Sveriges kulturskolors symfoniorkestrar har minskat med 30 % sedan 1987. Det finns idag inga självklara eller formaliserade kontakter mellan orkestrarna och de länkar som kan stå för återväxten bland musikerna. De modeller som Göteborgs Konserthus skapat med sin sportlovsorkester, Norrbotten Big Band med AYJO (en läringsorkester som skapar kontakt mellan ungdomar och de professionella musikerna) är positiva exempel på hur orkestern kan agera värd för samarbeten i vilken kulturskolan är en del. Sedan 1970-talet har antalet instrumentalelever i kulturskolorna i Sverige minskat med 26 procent. Antalet elever som spelar i kulturskolornas symfoniorkestrar har sedan 1987 minskat med 30 %. Däremot har antalet elever som deltar i mindre blås-/stråkorkestrar och mindre ensembler ökat.

Utredarna diskuterar också huruvida kulturskolorna ska ägna sig åt att föra arvet vidare eller stå för av eleverna efterfrågad förnyelse. Undervisningen om musikformerna och musiktraditionen borde istället vara ett uppdrag för skolväsendet.

Stockholms kulturskola har under perioden 2005-2007 i uppdrag att fördubbla antalet deltagare i verksamheten. Idag deltar ca 31 000 barn och ungdomar i kulturskolans olika verksamheter, som spänner över samtliga konstformer. Fortfarande svarar dock antalet musikelever för 60 % av totala antalet elever i kulturskolans kurser. Minskningen av antalet elever inom stråk- och blåsinstrument visar på samma tendens som för landet i stort. Stockholms kulturskola har dock 140 orkestrar i blås, stråk, jazz och rock samt två symfoniorkestrar och en sinfonietta. Av Kulturskolans ca 1 200 evenemang per år med en publik på ca 130 000 är ca 40 procent konserter. Kulturskolan samarbetar med Konserthuset, Berwaldhallen, Musikhögskolan, Spivakovs Foundation, Militärmusiken och många fler. Många av kulturskolans pedagoger är etablerade och verksamma musiker.

Slutsatser

Musikinstitutionerna i Stockholm har stor betydelse för stadens kulturliv. Det finns ett aktivt samarbete mellan kulturförvaltningens verksamheter och dessa, t ex i Kulturhuset och vid olika stadsarrangemang såsom nationaldagsfirande och kulturfestivaler. Utredningens förslag berör i någon högre grad inte kulturförvaltningens verksamheter eftersom staden inte är huvudman för någon orkester. Dock är kulturnämndens stöd till det fria musiklivet är tämligen omfattande, i alla fall i jämförelse med stödet till andra musikgenrer. Kulturskolans uppdrag är vidare än att svara för att föra musikarvet vidare, men har ändå en omfattande orkesterverksamhet och instrumental undervisning. Ett viktigt mål för Stockholms stads kulturpolitik är att nå nya grupper, särskilt bland barn och ungdom. Om det stora stödet till orkestermusiken ska kunna motiveras måste naturligtvis även dessa kulturinstitutioner försöka finna strategier för att nå en ny publik. Konsten förnyas genom möten mellan konstnärer och genrer. Inom scenkonstområdet blandas idag olika konstarter och nya konstformer växer fram. Den klassiska och samtida konstmusiken är en intressant del i detta nyskapande arbete, särskilt som det finns så stora resurser i konserthuset i landet.

Den professionella orkestermusiken i Sverige

Sammanfattning

I uppdraget för orkesterutredningen har ingått ”att undersöka möjligheterna att behålla en orkesterverksamhet på nuvarande nivå och främja ett brett utbud av orkestermusik med vid spridning”.

Den professionella orkesterverksamheten i Sverige har de senaste decennierna ökat i omfattning.

Ny kraft men också förhöjd kvalitet har tillförts orkestrarna bl.a. genom ökade offentliga bidrag, fler musiker i orkestrarna, fler musikutbildningar på högskolenivå, den kommunala musikskolan och de övriga musikutbildningar som skapats i Sverige under det gångna seklet.

Sammantaget har de svenska orkestrarna gjort stora kvalitativa framsteg. Som konstnärlig resurs bidrar orkestern till att bredda och fördjupa bilden av vad levande musik kan vara. Orkestrarna och deras musik utgör också ett levande alternativ till de kommersiella musikaliska allfartsvägarna, och är därmed en omistlig resurs för en nationell kulturpolitik på musikområdet.

I dag finns professionell orkesterverksamhet i sjutton svenska län. Aldrig tidigare har så mycket orkestermusik spelats i landet. Flera regionala orkestrar har en omfattande turnéverksamhet som bidrar till en ökad tillgänglighet till orkestermusik i landet. Samtidigt med denna utveckling, har en annan ägt rum. Världen runt orkestrarna har förändrats. Musikutbudet på medieområdet domineras av helt andra musikformer än de klassiska. Orkestrarnas publik har på senare tid minskat kraftigt. De traditionella orkesterinstrumenten tycks allt mindre intressanta för musik- och kulturskolans elever. En oro finns i branschen för de framtida möjligheterna att rekrytera orkestermusiker på hög nivå. Bristande kontakt med näraliggande delar av musiklivet, arbetstidsrelaterade frågor, den ofta svala relationen till den samtida repertoaren och jämställdhetsaspekten är några av de inre hoten mot orkestrarna, menar utredningen.

Utredningen menar att musiklivets professionella – och offentligt delfinansierade – infrastruktur består grovt sett av tre ben:

- Orkestrarna (inklusive operaorkestrarna).
- Länsmusik.
- Större ensembler/orkestrar inom det fria professionella musiklivet, tonsättare samt fria konsertarrangörer.

I dag delfinansieras ett flertal orkestrar genom en blandning av olika statliga bidrag. Detta innebär en otydlighet kring bidragsformerna och uppdragen till orkestrarna. Därför föreslår utredningen i korthet följande:

- Ett nytt mer transparent stödsystem i vilket det statliga ansvarstagandet förtydligas, bör enligt utredningen skapas för orkesterverksamheten, bl.a. genom att ett nytt, bredare formulerat orkesteruppdrag tas fram. Orkesteruppdraget bör på sikt omfatta såväl de orkestrar som i dag har ett s.k. orkesteruppdrag som de orkestrar som finansieras helt av länsmusiken.
- Därmed uppstår ett behov av att skapa delvis nya riktlinjer för det statliga bidraget till den regionala musikverksamheten, länsmusiken. Dessa nya riktlinjer bör också omfatta syftet att den kommunala nivåns bidrag på sikt minst uppgår till den nivå som staten ansvarar för.
- Det fria professionella musiklivet i form av de större ensemblerna/mindre orkestrarna utgör enligt utredningen en viktig exponent för möjligheten att realisera de nationella kulturpolitiska målen på musikområdet. Utredningen menar att en förstärkning av de fria gruppernas möjligheter till samverkan med institutioner bör ske.

Utredningens förslag i korthet

Utredningen lämnar förslag som i huvudsak riktar sig mot tre områden i musiklivet: orkesterverksamheten, den regionala musikverksamheten samt de fria professionella ensemblerna/mindre orkestrarna. Syftet är att skapa nya möjligheter till en ökad dynamik och ökade möjligheter till utveckling inom orkesterområdet, samt att skapa förbättrade möjligheter till uppföljning och utvärdering av orkesterområdet. Utredningen menar att orkestrarna har ett stort eget ansvar för utvecklingen på området.

Utredningen föreslår att regeringen tar fram riktlinjer om ett nytt, bredare orkesteruppdrag. Villkoren för det nya uppdraget/bidraget bör syfta till

- att stärka spridningen av orkestermusik, men även konstmusik i andra former till en brett sammansatt publik
- att ge orkestrarna ett sammantaget ansvar för både vår tids konstmusik och det konstmusikaliska kulturarvet i bred bemärkelse – internationellt såväl som svenskt och nordiskt
- att utveckla nya strategier för mötet mellan barn, ungdomar och orkestermusiken
- att slå fast orkestrarnas sammantagna ansvar för att samverka med övriga regionala och nationella aktörer på musikområdet – professionella fria musikgrupper, tonsättare, dirigenter, musikskola, länsmusik och amatörorkestrar
- att ge orkestrarna ett tydligt ansvar för att arbeta med jämställdhet.

Utredningen föreslår att regeringen ger Statens Kulturråd i uppdrag att i samråd med huvudmännen ta fram riktlinjer för det statliga bidraget till den regionala musikverksamheten/länsmusiken.

Utredningen föreslår vidare

- att de medel som eventuellt lösgörs i omfördelningen skall användas inom anslagen 28:6 och 28:7 för att främja utveckling och samverkan inom orkesterverksamheten och stärka de professionella ”fria” större ensemblerna och mindre orkestrarna. Medel för samverkan med tonsättare bör i framtiden kunna sökas också av de fria professionella musikgrupperna, orkestrar som inte är en del av det statliga stödssystemet, samt av fria konsertarrangörer.

Utredningen föreslår vidare att regeringen ger Statens Kulturråd i uppdrag att:

- samordna de olika statliga bidrag som i dag används för att finansiera orkesterverksamhet, till att omfattas av de nya villkoren för statsbidrag till orkesterverksamhet. Ovanstående bör kunna realiseras inom ramen för en 5-årsperiod, och skall omfatta de femton orkestrar som i dag erhåller statsbidrag för orkesterverksamhet, de fem blåsorkestrar och storband som i dag delfinansieras via länsmusikpengar samt eventuellt andra ensembler och orkestrar
- ta fram nya riktlinjer för det statliga bidraget till den regionala musikverksamheten i samråd med de regionala huvudmännen. Även övriga, befintliga, regionala musikresurser skall vägas in i diskussionen. Ett villkor för statsbidraget till den regionala musikverksamheten (länsmusiken) skall dock i framtiden vara att huvudmännens andel minst skall motsvara det statliga bidragets nivå
- samordna de olika statliga bidrag som i dag kommer Norrlandsoperan och Värmlandsoperan till del, till ett enda verksamhetsbidrag för operaverksamhet
- i framtiden besluta om vilka orkestrar som skall vara berättigade till statligt bidrag
- inom ramen för de medel som eventuellt lösgörs i omfördelningen särskilt stärka orkesterverksamheten i norra Sverige, och förstärka stödet till regionala samverkansidéer på orkesterområdet
- inkludera orkestrarna i den regionala dialog som Kulturrådet utvecklat tillsammans med bl.a. länsmusikens huvudmän.